

Foto Glenn Murberg 20080920

Tämta Kyrkoruin

År 1864 revs den lilla medeltidskyrkan i Tämta, redan år 1830 hade Kungl. Maj:t förordnat att kyrkan i Tämta inte fick repareras mera. Kyrkan ansågs vara för liten och ganska så förfallen, den gamla kyrkan låg vid en vägkorsning mitt i Tämta by men eftersom platsen var sank utsågs en ny plats för kyrkan någon kilometer norr om den gamla. Den gamla stenkyrkan var av gråsten, utan sakristia och mycket liten. Den var ca 15 meter lång och 8 meter bred och taket var täckt av ekspån. Kyrkan blev troligen målad år 1666 och därefter år 1753, då av kyrkomålaren Detleff Ross. Altaret var av sten med träskiva. Från den gamla kyrkan medtogs bland annat den medeltida dopfunten, en madonna från 1200-talet, kyrkklockorna, en järnbeslagen kista, glaskronor och predikstolen. Stenar från den gamla kyrkan användes till mur vid den nya kyrkan, kvar i Tämta by blev kyrkomuren och den gamla kyrkogården med anförvanternas gravar. Genom att den då inte längre användes för nya begravningar kom den att behålla sitt ursprungliga utseende.

Foto Glenn Murberg 20080920

En laga skifteskarta från år 1857 visar att utöver kyrkan fanns klockstapeln och två mindre rektangulära byggnader på kyrkogården, vilken hade samma rundade form som idag. Då landsvägen var färdigbyggd vid 1930-talets slut rensades kyrkoplatsen upp, stenmurar med en enkel grind uppfördes. Grundmurarna efter kyrkan rekonstruerades och en minnessten restes år 1942. Vid kyrkans kor hittades ett stenfragment av diabas från ett medeltida resealtare eller en relikgömma.

I den södra delen av ödekyrkogården finns flera stenvårdar från 1600-talet, norra delen av kyrkogården användes ogärna i äldre tid då man bara begravde brottslingar där. Den gamla kyrkogården har under mycket lång tid skötts traditionellt som en slåtteräng, det innebär att här finns växter som gynnas av slåtter som till exempel darrgräs och prästkrage.